

Ács Sándor Útlevele

Apám útlevelének ötödik és hatodik oldala: Mely országokra érvényes az útlevél: Európa kivéve Törökország Az utazás célja: üdülés Az útlevél érvénye lejár: 1931. június 12., kivéve, ha meghosszabbíttatik Kiállította: A Magyar Kir. Állami Rendőrség Budapesti főkapitányság Útlevélosztálya Kelet: Bpest, 1930. június 12. Meghosszabbítások 1. 1932. jún. 12-ig 2. 1933. június 12-ig 3. 1936. okt. 4-ig. A vízum szövege: Jelen útlevél tulajdonosa Románia területén foglalkozást nem űzhet és fizetési alkalmazást nem vállalhat; tartózkodási engedélye sem hosszabbítható meg. ----- Apám Brassóban érettségizett, 1904-ben. Leérettségizett, és nem volt szakmája. Azt hiszem, önkéntesként került be a katonasághoz, és ott lépkedett felfelé. Aztán kitört az első világháború, és részt vett győztes csatákban, mert 1916-ig több csatát megnyertek. Kapta a kitüntetések, vitézségi érdemek. Három-négyet láttam a vitrinben, gyerekkoromban. Az egyik a Károly [Csapat]kereszt volt, a többire nem emlékszem. Mindig mesélte, hogy csihi-puhi az oroszokat. Egészen 1918-ig katona volt. 1919-ig nem nagyon nézték, ki zsidó, ki nem, ő pedig beírta magát reformátusnak. Közben magyarosított is Ács Sándorra. A háború után Erdélyben belekeveredett valamilyen összeesküvésbe, és akkor jött át Magyarországra. Nem is mondta soha, hogy román, mindig azt mondta, hogy oláh. Rettentően haragudott az oláhokra. Egy ideig nem is engedték be Romániába, de mindig átment meglátogatni a szüleit és a testvéreit. Vagány volt. Emlékszem, anyám izgult, hogy fog visszajönni. Később már kapott vízumot.